REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-325/2026-44

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda Mariji Krajnović, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA OSIGURANJE d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, protiv tuženika AGRO KUŠIĆ d.o.o., Sveti Ivan Zelina, Donje Psarjevo Donje Pisarjevo 81, OIB: 68689076731, kojeg zastupa punomoćnica Aleksandra Vareškić Fodor, odvjetnica iz Velike Gorice, Kurilovečka 2, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 13. listopada 2022. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s danom objave 27. listopada 2026.,

presudio je

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika marka Jurline iz velike Gorice, Ulica kralja Dmitra Zvonimira 10, poslovni broj Ovrv-714/20 od 05. ožujka 2020. godine u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužitelju plati iznos od 30.626,57 kn / 4.064,84 eura[i], sa zateznim kamatama tekućim
-na iznos od 3.565,41 kn / 473,21 eura[1] od 25.04.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn / 513,09 eura[1] od 24.05.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn / 513,09 eura[1] od 27.06.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn / 513,09 eura[1] od 20.07.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn / 513,09 eura[1] od 23.08.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn / 513,09 eura[1] od 20.09.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn / 513,09 eura[1] od 26.10.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn / 513,09 eura[1] od 28.11.2017. godine do isplate,
po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 656,27 kn /87,10 EUR, zajedno sa zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos od 05. ožujka 2020. godine pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne

kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti predvidivi trošak ovrhe u iznosu od 94,13 kn, sa pripadajućim zateznim kamatama, sve u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku AGRO KUŠIĆ d.o.o., Sveti Ivan Zelina, Donje Psarjevo Donje Pisarjevo 81, OIB: 68689076731,da tužitelju CROATIA OSIGURANJE d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, namiri tražbinu u iznosu od 4.064,84 EUR s osnova glavnice, te iznos od 87,10 EUR-a s osnova troška ovrhe, ukupno 4.151,94 EUR-a , u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj potražuje daljnji iznos od 1.988,48 EUR-a, koji iznos se sastoji od obračunatih zateznih kamata na pojedine iznose od dospijeća do otvaranja predstečajnog postupka, od 1.949,22 EUR, iznosa od 12,50 EUR s osnova zateznih kamata na ovršni trošak i iznosa od 26,76 EUR s osnova prethodno obračunate zatezne kamate na ovršni trošak od 5. ožujka 2020. do otvaranja predstečajnog postupka 29. lipnja 2026..

IV. Svaka strana snosi svoj parnični trošak.

Obrazloženje

1. Tužitelj, ranije ovrhovoditelj je 02. prosinca 2020. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku te je povodom istog javni bilježnik Marko Jurlina iz Velike Gorice, Ulica kralja Dmitra Zvonimira 10, donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovrv-714/20 dana 05. ožujka 2020., kojim je tuženiku, ranije ovršeniku, naloženo platiti tužitelju iznos od 59.785,64 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od dospijeća pa do isplate svakog pojedinačnog iznosa, kao i naknaditi mu nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.278,95 kn, i predvidivi trošak ovrhe u iznosu od 94,13 kn, sve s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Po prigovoru tuženika pobijano rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute provedene radnje, dok je u dijelu kojim je naloženo plaćanje određeno da će se postupak nastaviti kao po prigovoru protiv platnog naloga.

3. Tuženik u prigovoru prije svega ističe prigovor zastare navodeći da se radi o premijama osiguranja iz 2016. i 2017. godine, pozivajući se na zastarni rok iz čl. 234. Zakona o obveznim odnosima, pa da su u zastari sve tražbine dospjele do 24. travnja 2017. godine.

4. Poziva se na odredbe čl. 937. st. 3. Zakona o obveznim odnosima kojim je propisano da ako ugovaratelj premiju ne plati po dospjelosti da ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu nakon isteka roka od 30 dana od kada je ugovaratelju

osiguranja uručeno preporučeno pismo osiguratelja s obaviješću o dospjelosti premije, dok je st. 4. istog članka propisano da ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu ako premija ne bude plaćena u roku od 1 godine od dana dospijeća, pa ako premija za mjesec veljaču 2016. nije plaćena u roku od godine dana ugovor prestaje po sili zakona, a tužitelj je tuženiku i dalje neosnovno obračunavao premije za 2017. godinu.

5. Ističe da je predmetno dugovanje tuženik podmirio kompenzacijama pa u spis dostavlja izjave o prijeboju na iznos od 6.500,00 kn u vezi štetnog događaja od 24. prosinca 2016., na iznos od 7.507,20 u vezi štetnog događaja od 26. kolovoza 2017. i izjavu o prijeboju iznosa od 6.000,00 kn, za koje tvrdi da su potpisane 2017. i 2018., a u vezi su sa štetnim događajima iz 2016. i 2017., pa da je tužitelj navedenim izjavama bio dužan njima zatvoriti upravo utuženo potraživanje i to samo nezastarjele premije jer tuženik nije priznao dugovanje zastarjelih premija

6. U podnesku od 27. siječnja 2021. godine tužitelj navodi da je sukladno čl. 925. Zakona o obveznim odnosima sklopio sa tuženikom Ugovor o osiguranju prihvatom ponude 90062103829 i to za razdoblje od 18. veljače 2015. do 18. veljače 2016. te mu je za navedeno razdoblje izdana polica osiguranja broj 041621013829 s godišnjom premijom osiguranja od 28.102,83 kn, kao i da je sukladno čl. 925. Zakona o obveznim odnosima temeljem ponude broj 900621016712 na razdoblje od 18. veljače 2016. do 18. veljače 2017. sklopio policu osiguranja broj 041621016712 s godišnjom premijom osiguranja u iznosu od 30.371,29 kn.

7. Navodi nadalje da su tužitelj i tuženik temeljem iste odredbe Zakona o obveznim odnosima temeljem tuženikovog prihvata ponude broj 900621017826 za razdoblje od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018. sklopili policu osiguranja broj 041621017826 s godišnjom premijom osiguranja u iznosu od 38.587,22 kn.

8. Navodi da je tužitelj tuženiku za svaku policu osiguranja fakturirao godišnju premiju i poslao mu račune, kao i da je tuženik po polici osiguranja broj 041621013829 podmirio iznos od 24.362,35 kn, po polici osiguranja 0416210167712 iznos od 3.038,29 kn, te po polici osiguranja broj 041621017826 iznos od 7.960,65 kn.

9. Navodi da je tuženik koristio navedene police te kao dokaz tome dostavlja pregled šteta po predmetnim policama za štete koje je ugovaratelj osiguranja prijavio, a tužitelj likvidirao/kompenzirao/isplatio ugovaratelju po predmetnim policama tijekom osigurateljnog razdoblja u kojemu je bio u pokriću šteta odnosno osiguran kod osiguravatelja i to u razdoblju od 18. veljače 2016. do 18. veljače 2018.

10. Tužitelj je tuženiku zbog neplaćanja premija dospjelih po Ugovoru o osiguranju poslao opomenu pred utuženje dana 16. kolovoza 2019, te je 04. ožujka 2020. pokrenuo ovršni postupak radi prisilne naplate duga iz razloga što tuženik nije podmirio premije osiguranja dobrovoljno, pa se u konkretnom slučaju ne primjenjuju odredbe čl. 937. Zakona o obveznim odnosima, te navodi da je Ugovor o osiguranju prestao 18. veljače 2018., odnosno istekom police osiguranja broj 041621017826 za

osiguratelјno razdoblje od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018., i to što premija osiguranja po toj polici nije podmirena u pretežitom dijelu godinu dana od dospijeća iste, odnosno godinu dana od dana 18. veljače 2017. godine, pa obzirom da stranke nisu sklopile odnosno nastavile Ugovor o osiguranju prihvatom nove ponude za razdoblje od 18. veljače 2018. do 18. veljače 2019. i zato što nije plaćena premija za novo razdoblje, niti je ugovaratelj u tom razdoblju bio u pokriću šteta.

11. U odnosu na tvrdnje tuženika da su premije podmirene kompenzacijama navodi da iz pregleda naplate po polici osiguranja broj 041621013829 vidljivo koje su fakture zatvorene predmetnim izjavama o prijeboju i to 21. ožujka 2018. i 30. svibnja 2018., da u vrijeme kada su premije zatvorene kompenzacijama iste nisu bile u zastari obzirom da se radilo o premijama dospjelim 17. kolovoza 2015. pa do 15. veljače 2016, sukladno čl. 234. st.3. ZOO-a, pa čak da je premija i bila u zastari isto je irelevantno jer se tuženik tada nije pozivao na zastaru ni istoj prigovarao.

12. Ne spori navode tuženika da je za dio tražbine nastupila zastara i to za potraživanja dospjela do 25. travnja 2017. godine pa za dio tražbine u iznosu od 299.159,07 kn, povlači tužbeni zahtjev zajedno sa zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka u iznosu od 622,68 kn zajedno sa zateznim kamatama te konačno specificira tužbeni zahtjev koji sada glasi:

"Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi koje je donio javni bilježnik Marko Jurlina iz Velike Gorice, Ulica Kr. D. Zvonimira 10, poslovni broj Ovrv714/20 od 05.03.2020. godine u dijelu kojim se nalaže tuženiku da plati tužitelju iznos od 30.626,57 kn sa zateznom kamatom koja teče:

-na iznos od 3.565,41 kn od 25.04.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn od 24.05.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn od 27.06.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn od 20.07.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn od 23.08.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn od 20.09.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn od 26.10.2017. godine do isplate,
-na iznos od 3.865,88 kn od 28.11.2017. godine do isplate, od 1. kolovoza 2015. do isplate uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu u kojem se nalaže tuženiku da nadoknadi tužitelju ovršni trošak u iznosu od 656,27 kn zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 05. ožujka 2020. do isplate, po naprijed navedenoj stopi, u roku od 8 dana."

13. U podnesku od 15. veljače 2021. godine tuženik navodi da se ne protivi djelomičnom povlačenju tužbe, te i nadalje u cijelosti osporava specificirani tužbeni zahtjev navodeći kako tužitelj navodi da je tuženik po polici osiguranja broj 041621013829 podmirio iznos od 24.362,35 kn, a da iz izvod otvorenih stavki proizlazi da je tuženik osim ovog iznosa podmirio iznos od 3.283,52 kn, pa je takva dokumentacija kontradiktorna i nevjerodostojna.

14. Nadalje ističe kako tužitelj navodi da je po polici 041621016712 podmirio iznos od 3.038,29 kn, pa kad se od ukupnog iznosa police od 30..371,29 oduzme iznos od 3.038,29 kn dobije se iznos od 27.330,00 kn, međutim iz izvoda proizlazi da se tuženik po ovoj polici tereti za 28.930,59 kn, stoga na nedvojben način nije moguće utvrditi visinu tužbenog zahtjeva, te navodi da su za štetne događaje koji su realizirani u vrijeme važenja za tu godinu kompenzacijama morale biti zatvarane otvorene premije po polici za tu godinu, a ne za prethodne godine, pa da iz dokumentacije koju dostavlja uz podnesak proizlazi da je tužitelj bio dužan tuženiku za 2018. isplatiti na ime nakade štete zatvarane premije po polici iz 2014, koje su već tada bile u zastari, a tuženik nije imao zaposlenu kvalificiranu osobu koja bi mu znala reći koje su premije u zastari. Navodi da se ne protivi saslušanju svjedoka Miroslave Fluka jer je ista iz svojih vlastitih sredstava platila prvu premiju po ponudi 900621018918 za period od 18. veljače 2018. do 18. veljače 2019. bez da je o tome obavijestila tuženika i da joj taj iznos tuženik nije vratio niti ga je ona tražila, kao i da je taj iznos knjižen na policu osiguranja 041621017826 odnosno za policu za 2017. godinu, te da to proizlazi iz e-maila Tanje Kontić zaposlenice tužitelja od 22. listopada 2018 kao i da je tom uplatom polica zatvorena, pa smatra da je praksa tužitelja bila uplatama zatvarati najstarije otvoreno potraživanje nego očigledno samo otvoreno zastarjelo potraživanje.

15. Osporava tvrdnje tužitelja da je predmetni Ugovor o osiguranju prestao tek 18. veljače 2018. iz razloga jer prethodna polica za 2017. nije bila podmirena u pretežitom dijelu godinu dana od dospjelosti, jer upravo iz dostavljene dokumentacije proizlazi suprotno da je ugovor raskinut jer tuženik nije htio potpisati sporazum o otplati duga iako je gospođa Fluka iz vlastitih sredstava platila prvu premiju po polici za 2018., a sve iz razloga da bi tuženik i dalje ostao u ugovornom odnosu, a zadnja uplata tuženika bila je 27. veljače 2017. Za prvu ratu po polici osiguranja za 2017. broj 041621017826, a sva slijedeća zatvaranja bile su kompenzacije u 2018. po odštetnim zahtjevima koje su trebale biti knjižene na otvorene premije po polici za 2017. čija isplata je predmet specificiranog tužbenog zahtjeva.

16. U podnesku od 19. travnja 2021. godine tužitelj navodi kako je po polici osiguranja broj 041621013829 što uplatom što kompenzacijom podmireno ukupno 24.362,35 kn u koji iznos ulazi i 3.283,52 kn od 30. svibnja 2018, ali nakon djelomičnog povlačenja potraživanje po toj polici nije predmet tužbenog zahtjeva.

17. Navodi da je po polici osiguranja 041621016712 dio premije storniran 12.
siječnja 2017. temeljem zahtjeva tuženika s danom prodaje vozila 08. listopada 2016., a što je vidljivo iz izvatka iz poslovnih knjiga i to u dijelku police osiguranja za kasko odgovornost za vozilo Mercedes Actros 2548 u iznosu od 24.456,88 kn te da je ostalo za podmiriti 25.418,59 kn, a obzirom da je iznos koji tužitelj potražuje niži od onog iz police tužitelj postavlja pitanje oportunosti provođenja financijskog vještačenja, a osim tog nakon smanjenja tužbenog zahtjev iznos po toj polici više nije predmet spora.

18. Poziva se na odredbe čl. 195. Zakona o obveznim odnosima kojom je propisano da dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika ako obje glase na novac ili druge zamjenljive stvari i ako su obje dospjele, a što je konkretno i bio slučaj, a tuženik nikada nije prigovorio predmetnim kompenzacijama, pa je nebitno

je li tuženik ili nije imao kvalificiranu osobu koja bi ga upozorila na zastaru, te napominje da u trenutku provođenja kompenzacija 2017. i 2018. fakture koje su kompenzirane nisu bile u zastari, što je vidljivo i iz izvatka iz poslovnih knjiga i datuma dospijeća faktura i datuma provođenja kompenzacija, te ističe da ne postoji zakonska prepreka da se podmire potraživanja koja su u zastari, te ističe da je tuženik dužan podmiriti i zastarjelo potraživanje za vrijeme kojeg trajanja ugovora je bio u pokriću.

19. Osporava tuženikov dokument dostavljen uz raniji podnesak odnosno specifikaciju uplata jer se ne radi o vjerodostojnoj ispravi u smislu zakona i na istoj su navedeni datumi računa a ne datumi dospijeća, pa je nejasno što tuženik pokušava dokazati istom, dok je tužitelj s druge strane dostavio izvatke iz poslovnih knjiga koje su vjerodostojne isprave s pregledom plaćene i neplaćene fakturirane i dospjele premije osiguranja, ponude, police te fakture kojima je dokazao visinu potraživanje, pa se visina može utvrditi bez vještačenja. Smatra da je Ugovor o osiguranu prestao dana 18. veljače 2018. godine istekom osiguranja za razdoblje od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018. i to što premija osiguranja po toj polici broj 041621017826 koja je dospjela na naplatu 18. veljače 2017. nije podmirena u pretežitom dijelu godinu dana od dospijeća, te obzirom na činjenicu da stranke nisu sklopile Ugovor o osiguranju prihvatom nove ponude za razdoblje nakon 18. veljače 2018. do 18. veljače 2019. niti je u razdoblju nakon 18. veljače 2018. godine tuženik bio u pokriću štete, te navodi da uplata od 03. travnja 2018. ne mijenja datum prestanka Ugovora o osiguranju jer bi i bez predmetne uplate datum prestanka Ugovora o osiguranju bio 18. veljače 2018.

20. U podnesku od 05. svibnja 2021. tuženik navodi da je tužitelj dokumentaciju uz podnesak od 19. travnja 2021. dostavio izvan roka temeljem odredbe čl. 461.a st. 3. ZPP-a jer je isti bio dužan podnijeti u roku od 15 dana od primitka rješenja kojim je ukinut platni nalog, a tek je uz navedeni podnesak dostavio račune kojima dokazuje visinu tužbenog zahtjeva po preciziranom tužbenom zahtjevu, pa predlaže da se isto ne uzme u obzir, jer se ne radi o dokazima koje bez svoje krivnje tužitelj nije mogao dostaviti ranije, a ukoliko sud iste uzme u obzir navodi da su navodi iz podneska u cijelosti neosnovani. Osporava navode tužitelja u kojem tužitelj tvrdi da potražuje od tuženika manji iznos od onog iz police osiguranja, pa da stoga vještačenje nije potrebno, a uz to postavlja se pitanje zašto bi tužitelj potraživao manji iznos od onog koji mu pripada, a s druge strane smatra da je dokazao visinu potraživanja pa je na tužitelju teret dokaza na utvrđivanje visine, te smatra da prilikom utvrđivanja visine treba u obzir uzeti sve uplate tuženika, odnosno sve prijeboje u okviru poslovnog odnosa, te smatra neosnovanim navode tužitelja kako tužitelj kompenzacijama nije zatvarao zastarjele fakture, jer upravo suprotno proizlazi iz dokumentacije koju su stranke dostavile, te smatra da je potrebno saslušati svjedoka Miroslavu Fluka koje je iz vlastitih sredstava platila prvu premiju osiguranja po ponudi 900621018918 za period od 18. veljače 2018. do 18. veljače 2019. bez da je o tome obavijestila tuženika, samo da bi tuženik ostao u ugovornom odnosu, te također navodi da je nečitljiv dostavljeni pregled šteta po polici 041621016712 jer nedostaje tekst.

21. Obzirom da je tužitelj povukao tužbeni zahtjev za iznos od 29.159,07 kn zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, čemu se tuženik nije protivio, to je sud

temeljem odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014. i 70/19, dalje u tekstu: ZPP), to je u tom dijelu presuda postala pravomoćna.

22. Sud je dana 25. studenog 2022. godine donio presudu broj: Povrv-2280/2020. na koju presudu je tužitelj izjavio žalbu, i ista je ukinuta odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-4770/2025 od 22. siječnja 2026. godine .

23. U ponovljenom postupku , a nakon što je sud nastavio postupak nakon prekida zbog otvaranja predstečajnog postupka nad tuženikom, tužitelj je u podnesku od 25. lipnja 2026. godine uredio tužbeni zahtjev sukladno rješenju ovog suda St-1253/2023 od 20. ožujka 2024. kojim je zaključen predstečajni postupak nad ovdje tuženikom AGRO KUŠIĆ d.o.o., OIB 68689076731, odnosno sukladno Rješenju suda od dana 17.01.2024.g. kojim je potvrđen plan restrukturiranja, a koje rješenje je postalo pravomoćno 03.02.2024.g.

24. Ističe da sukladno Planu restrukturiranja, tražbina tužitelja namiriti će se na isti način kao i tražbina ostalih vjerovnika tako da će tuženik ukupan iznos tražbine od 6.140,38 EUR otplatiti na 24 jednakih mjesečnih anuiteta, uz obračun godišnje kamatne stope od 4,50 %, računajući od pravomoćnosti rješenja trgovačkog suda o potvrdi plana restrukturiranja, s time da će prvi anuitet platiti 15-tog u mjesecu, računajući od pravomoćnosti rješenja trgovačkog suda kojim se potvrđuje plan restrukturiranja, dok će svaki naredni anuitet platiti mjesečno, najkasnije do 15-tog u mjesecu za tekući mjesec.

25. Slijedom navedenog, tužitelj uređuje tužbeni zahtjev na način da od tuženika potražuje
- iznos od 4.064,84 eur na ime glavnice potraživanja
- iznos od 1.949,22 eur na ime prethodno obračunate zakonske zatezne kamate na pojedine iznose od dana dospijeća svake pojedine premije osiguranja do dana otvaranja predstečajnog postupka, dana 29.06.2023.g.
- iznos od 99,60 eur na ime troška prema rješenju o ovrsi
- iznos od 26,76 eur na ime prethodno obračunate zakonske zatezne kamate na ovršni trošak od dana 05.03.2020. do dana otvaranja predstečajnog postupka, dana 29.06.2023.g.,

odnosno tužitelj predlaže Naslovnom sudu da donese sljedeću:

P R E S U D U

I. Nalaže se tuženiku AGRO KUŠIĆ d.o.o., Sveti Ivan Zelina, Donje Psarjevo, Donje Psarjevo 81, OIB: 68689076731 isplatiti tužitelju Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 ukupan iznos tražbine od 6.140,38 EUR i to na 24 jednakih mjesečnih anuiteta, kako slijedi:
- iznos od 255,85 EUR dana 15.02.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.03.2024.g
- iznos od 255,85 EUR dana 15.04.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.05.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.06.2024.g.

- iznos od 255,85 EUR dana 15.07.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.08.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.09.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.10.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.11.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.12.2024.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.01.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.02.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.03.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.04.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.05.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.06.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.07.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.08.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.09.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.10.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.11.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.12.2025.g.
- iznos od 255,85 EUR dana 15.01.2026.g.,

uz obračun godišnje kamatne stope od 4,50 %, računajući od dana pravomoćnosti rješenja trgovačkog suda o potvrdi plana restrukturiranja, dana 03.02.2024.

26. Tijekom postupka sud je izveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i to: pregled otvorenih stavaka na dana 28. veljače 2020. (list 5 spisa), izjave o prijeboju (list 12-14 spisa), ponude osiguranja (list 30-33 spisa), police osiguranja (list 34-36 spisa), pregled fakturirane i naplaćene premije po polici bez stavaka (list 37-39 spisa), opće uvjete za osiguranje imovine (list 40-57 spisa), e-mail korespondenciju (list 58 spisa), račune (list 60-78 spisa), izvadak iz poslovnih knjiga (list 79 spisa), pregled štete (list 80 spisa), opomenu pred utuženje (list 81 spisa), pregled fakturirane i naplaćene premije (list 82 spisa), specifikaciju uplata premija po polici osiguranja (list 86-87 spisa), ponudu osiguranja (list 88 spisa), nalog Zagrebačke banke (list 89 spisa), e-mail korespondenciju (list 90 spisa), prigovor na obračun šteta (list 91 spisa), račun
(list 92 spisa), dopis tuženika (list 93 spisa), pregled šteta po polici (list 103-104 spisa), račune (list 105-126 spisa), zahtjev za promjenu ugovora (list 128-129 spisa), privitak polici osiguranja (list 130-131 spisa), te iskaz svjedoka Miroslave Fuk (list 139-140 spisa), iskaz zz tuženika Ivana Kušića (list 141-142 spisa) i svjedoka Jasminke Kušić (list 143-144 spisa), rješenje ovog suda St-1253/2023 (list 235-236 spisar.

27. Ovdje valja ukazati da su nije prihvatio tvrdnje tuženika da je tužitelj dokumentaciju koju je dostavio uz podnesak od 19. travnja 2021. godine , dostavio izvan roka propisanih u čl. 461. st. 3. ZPP-a, budući je predmetni postupak inicijalno krenuo i vodio se sve do djelomičnog povlačenja tužbe kao spor velike vrijednosti i to povodom prigovora protiv platnog naloga, pa se prema stavu suda tuženik u pogledu dostavljene dokumentacije ne može pozivati na odredbe ZPP-a koji se odnose na sporove male vrijednosti.

28. Obzirom da je tijekom postupka tužitelj u podnesku 25. lipnja 2026., konačno specificirao tužbeni zahtjev na način da mijenja tužbeni zahtjev u pogledu visine

tužbenog zahtjeva u odnosu na glavnicu i kamate a sve zbog činjenice zaključenja predstečajnog postupka nad tuženikom, i sukladno rješenju od 20. ožujka 2024. godine St-1253/2023, a koje rješenje tužitelj nije dostavio u spis , čime je promijenio istovjetnost platnog nalog iz rješenja o ovrsi, valjalo je ukinuti platni nalog opisan u točki I izreke ove presude te je postupak dalje nastavljen i odluku donijeta kao da se radi o tužbi.

29. Ocjenom dokaza sukladno čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je konačno specificirani tuženi zahtjev djelomično osnovan.

30. Predmetno potraživanje tužitelja prije djelomičnog povlačenja tužbe odnosilo se na plaćanje neplaćenih premija osiguranja za razdoblje od veljače 2016. godine do 28. studenog 2017. godine i to po policama osiguranja broj 900062101382 za razdoblje od 18. veljače 2015. do 18. veljače 2016., polici broj 041621016712 za razdoblje od 18. veljače 2016. do 18. veljače 2017. i polici broj 041621017826 za razdoblje od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018. godine, s tim da tužitelj tvrdi da je tuženik po polici osiguranja broj 041621013829 podmirio iznos od 24.362,35 kn, po polici osiguranja 041621016712 iznos od 3.038,29 kn, a po polici osiguranja broj 041621017826 iznos od 7.960,65 kn.

31. Tuženik osporava tvrdnje tužitelja navodeći da su njegovi obračuni neistiniti jer je tuženik po polici osiguranja 041621013829 platio i iznos od 3.283,52 kn, pa da je tužiteljeva dokumentacija kontradiktorna i nevjerodostojna, te osporava tvrdnje tužitelja da je po polici osiguranja 041621016712 podmirio iznos od 3.038,29 kn, pa je nejasno zašto tužitelj po predmetnoj polici tuženika tereti za ukupni iznos od 28.930,59 kn.

32. Tvrdi nadalje, da je sva dugovanja koje je imao prema tužitelju podmirio putem kompenzacija te je kao dokaz dostavio izjave o prijeboju broj 5217/2017, 1002/2018 i 2483/2018 (list 12-14 spisa), pa smatra da su predmetnim kompenzacijama morale biti zatvorene otvorene premije samo po polici za tu godinu, a ne za prethodne godine kako je to činio tužitelj, kao i da je uplatom iznosa od 4.166,31 kn zatvorena polica iz 2017. godine, jer to proizlazi iz e-maila od 22. listopada 2018 (list 90 spisa), dakle tvrdi i da je tužitelj zatvarao starija otvorena zastarjela potraživanja.

33. Osporava tvrdnje tužitelja da je Ugovor raskinut 18. veljače 2018. iz razloga jer prethodna polica nije bila podmirena, nego tvrdi da je Ugovor raskinut jer tuženik nije htio potpisati sporazum o otplati duga, te smatra da je Ugovor po sili zakona morao biti raskinut jer premije nisu plaćene u roku od godine dana od dospjelosti potraživanja.

34. Tužitelj tvrdi da se potraživanje preostalo nakon djelomičnog povlačenja tužbe ne odnosi više na policu osiguranja broj 041621013829, a da je iznos koji potražuje tužitelj niži od onog iz police broj 041621016712, pa da potraživanje i po toj polici nije predmet tužbenog zahtjeva nakon povlačenja tužbe.

35. Tuženik je u pravu kada se poziva na odredbe čl. 195. Zakona o obveznim odnosima kojim je propisano da dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika ako obje glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i kakvoće i ako su obje dospjele, te je u pravu kada tvrdi da nema zakonske zapreke da se podmire potraživanja koja su u zastari jer se radi o potraživanjima koje je dužnik obvezan podmiriti, za vrijeme trajanja ugovora o osiguranju budući se za vrijeme trajanja ugovora osiguranju ugovaratelj nalazi u pokriću, odnosno osiguran je od štete.

36. Iz iskaza svjedoka Miroslave Fluka proizlazi da je ista do 21. lipnja 2021. bila djelatnica Croatia osiguranja d.d. kao zastupnik u osiguranju, što se tiče polica osiguranja za razdoblje od 18. veljače 2015. do 18. veljače 2018., a na pitanje suda je li osobno platila prvu ratu premije osiguranja po ponudi 900621018918, odgovara da je osobno platila prvu ratu premije osiguranja, kao i da je znala da tuženik duguje određene premije tužitelju, no imala je informacije da postoji dogovor između tuženika i tužitelja o podmirenju dugovanja, stoga je u dogovoru između njezinog supruga koji je također bio zastupnik u osiguranju i Ivana Kušića dogovoreno da ona plati prvu ratu za navedeno osiguranje, a nakon par dana g. Kušić je njenom suprugu vratio iznos uplaćene prve rate premije i to u gotovini, kao i da ne postoji pisani trag da je o tome obavijestila Ivana Kušića. Navodi da je ponudu potpisao tuženik, a ona se morala s dokumentacijom razdužiti u roku 3 dana, stoga je usmeno dogovoreno s Ivanom Kušićem da ona plati prvu ratu premije i da će g. Kušić isto vratiti, da je navedeni iznos knjižen po ponudi 900621018918, a na pitanje sjeća li se kakva je bila dinamika plaćanja prethodnih polica, svjedok navodi da su postojali problemi u plaćanju po predmetnim policama te da je o tome g. Kušić obavještavan i od nje osobno i o tome su ga obavještavali djelatnici Croatia Osiguranja d.d, kao i da se sjeća da je bilo nekih šteta pa da su iste kompenzirane s premijama osiguranja, kao i da je došlo do raskida ugovora zbog neplaćanja premija.

37. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Ivana Kušića proizlazi da je s tužiteljem je bio u poslovnom odnosu od 2015., te je u nekom razdoblju sve bilo u redu, no međutim dogodile su se neke štete, koje je tužitelj odbio isplatiti, stoga je raskinut poslovni odnos s tužiteljem, ali se ne sjeća u kojem trenutku, te da ne postoji nikakvo nepodmireno dugovanje prema tužitelju. Iz njegovog iskaza nadalje proizlazi da su vršene neke kompenzacije s osnova polica osiguranja koje su trebale biti takve da se prebijaju potraživanja iz iste godine, a da je tužitelj uplatama putem kompenzacija zatvarao potraživanja iz ranijih godina.

38. Iz njegovog iskaza nadalje proizlazi da mu je poznat gospodin Vlado Fluka, suprug Miroslave Fluka i da Miroslava Fluka nije posredovala pri sklapanju polica osiguranja, jer je kod svih spornih polica pa tako i kod police koja je ostala sporna nakon povlačenja tužbe posredovao Vlado Fluka, te je izjavio da nije platio niti jedan obrok premija za razdoblje od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018. niti da je ta polica sklopljena sa tužiteljem, niti da je netko umjesto njega platio bilo kakav obrok premije osiguranja, da nema saznanja da je bilo kakvu premiju platila Miroslava Fluka, kao i da nikakav novac nije davao Vladi Fluka.

39. Smatra da je Vlado Fluka radio na svoju odgovornost, a njemu je tuženik dugovao neke iznose s osnova naknada šteta stoga nije htio produljivati police, ali je gospodin Fluka inzistirao na tome, stoga je predmetnu policu za 2017. do 2018. godine vjerojatno produljio osobno Vlado Fluka, s tim da tvrdi da tuženik nije platio niti prvi obrok rate ni ti prvi obrok premije, ni ti bilo kakav iznos prema toj polici. Napominje da misli kako je Vlado Fluka imao neke financijske koristi imao od toga jer je radio po određenom postotku.

40. Iz iskaza svjedoka Jasminke Kušić , proizlazi da je ona svom sinu pomagala u njegovoj firmi, vezano za administraciju knjigovodstva te navodi da može dokazati da je tvrtka njezinog sina imala dugogodišnju poslovnu suradnju s Croatia osiguranje d.d., suradnja je bila dobra dok tvrtka njenog sina nije imala određene štete, a tužitelje je odbijao priznati te štete i skraćivati iste. Napominje da je tu bilo kako kasko polica, tako i polica auto odgovornosti, a obzirom da je tužitelj odbijao isplatiti štete bili su u pregovorima vezanim za te isplate, pa je u konačnici dogovoreno da se štete kompenziraju s premijama osiguranja. Tvrdi da je tužitelj u kompenzaciju stavljao neke čudne račune, vezane za prijašnje godine, stoga tuženik takve kompenzacije nije htio potpisati, jer je smatrao da se za godinu za kada je nastala šteta, smatra da je tim kompenzacijama sve podmireno s osnova premija po policama osiguranja.

41. Na upit suda je li sklopljena polica za razdoblje od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018. br. 900621017826., odgovara koliko je njoj poznato da je polica za to osiguranje bila valjana i prihvaćena od strane tuženika kao i da se sjeća da je najviše šteta bilo u 2016. i 2017. godini, kao i da joj je poznata Miroslava Fluka, jer je ona supruga od gospodina Vlade Fluka koji je godinama radio police za tuženika. Potvrđuje da je dobila mail od gospođe Miroslave Fluke da je platila prvu ratu premije za policu koja bi vrijedila od 18. veljače 2018. do 18. veljače 2019., što joj je bilo čudno obzirom da tuženik nije htio produljiti policu, kao i da nikakav novac nije plaćen. Na upit suda da li je gospođi Fluka vraćen novac koji je ista uplatila na ime tuženika, odgovara da nikakav novac gospođi Fluka nije vraćen.

42. Uvidom u police osiguranja broj 041621013829 za razdoblje od 18. veljače 2015. do 18. veljače 2016., broj 041621016712 za razdoblje od 18. veljače 2016. do 18. veljače 2017. i broj 041621017826 za razdoblje od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018. (list 34-36 spisa), sud je utvrdio da se radi o višegodišnjem osiguranju koje počinje 18. veljače 2014. i traje do 18. veljače 2024. godine.

43. U pogledu posljedica neplaćanja premije valja reći kako sukladno odredbi čl. 937. st. 3 ZOO-a ako ugovaratelj osiguranja premiju koja je dospjela nakon sklapanja ugovora ne plati do dospjelosti niti to učini koja druga zainteresirana osoba, ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu nakon isteka roka od trideset dana otkad je ugovaratelju osiguranja uručeno preporučeno pismo osiguratelja s obaviješću o dospjelosti premije, ali s tim da taj rok ne može isteći prije nego što protekne trideset dana od dospjelosti premije, a sukladno odredbi čl. 937. st. 4. ZOO-a ugovor o osiguranju u svakom slučaju prestaje po samom zakonu ako premija ne bude plaćena u roku od godine dana od dospjelosti.

44. Tuženik tijekom postupka niti tvrdi, a niti dokazuje da bi sukladno citiranoj odredbi pisanim putem, najkasnije tri mjeseca prije dospjelosti predmetne premije raskinuo predmetni Ugovor o osiguranju, dok iz spisu priležeće dokumentacije proizlazi kako tužitelj od tuženika nakon djelomičnog povlačenja tužbe ne potražuje dugovani iznos premije za razdoblje dulje od godine dana pa da bi predmetni Ugovor uslijed neplaćanja premije prestao temeljem samog zakona protekom godine dana od dospijeća nepodmirenog iznosa premije.

45. Kako je naprijed navedeno, prema polici osiguranja broj 041621017826 (list 36 spisa), a po kojoj polici je ostalo dugovanje nakon djelomičnog povlačenja tužbe radi se o višegodišnjoj polici osiguranja s početkom važenja od 18. veljače 2017. do 18. veljače 2018, te se radi o osiguranju od požarnih rizika na ugovorenu vrijednost, osiguranje od potresa, osiguranje loma stroja, osiguranje od provalne krađe i razbojstva, osiguranje stakla od loma i automobilskog kaska.

46. Tuženik je tijekom cijelog postupka isticao da je kompenzacijama podmirio sva potraživanja tužitelja, odnosno tijekom cijelog postupka je osporavao visinu tužbenog zahtjeva, kako prvotno postavljenog tako i konačno specificiranog tužbenog zahtjeva.

47. Obzirom da je na tužitelju teret dokaza za utvrđivanje osnove i visine tužbenog zahtjeva, tužitelj je bio dužan na navedene okolnosti predložiti adekvatna dokazna sredstva.

48. Tužitelj smatra da na utvrđivanje visine tužbenog zahtjeva nije potrebno provoditi vještačenje, odnosno da je sud i sam sposoban utvrditi sve relevantne činjenice vezane na stanje duga kao i koje je fakture tužitelj zatvarao izjavama o prijeboju, a koje tvrdnje tužitelja prihvaća i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci PŽ-4770/2025.

49. Dakle tužitelj je na okolnost visine tužbenog zahtjeva dostavio dokumentaciju (list 37-39, 60-79, 79-83 i 103-130 spisa), a radi se o internoj dokumentaciji, čiju vjerodostojnost je tuženik osporio, te je naveo da je kontradiktorna. Uz to tuženik je tijekom postupka tvrdio da je sva potraživanja s osnova polica osiguranja platio putem kompenzacija.

50. Odredbom čl. 221. ZPP-a propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu de o prijeboju (list 13 i 14 spisa) sud je utvrdio da je tuženik u prijeboj stavio iznos od 7.507,20 kn/996,38 EUR kao potraživanje s osnove naknade štete AK 27990 2017/1 u odnosu na dužne premije prema računima 620169306/15, 720163212/14, 620198773/15 i 620271415/15 , te po dospjeloj obvezi s osnova naknade štete AK 6314 2018/1 iznos od 6.000,00 kn/ 796,37 EUR, po dužnim u odnosu na dužne premije po računima 620271416/15, 620009775/16 i 620018549/16.

51. Uvidom u pregled fakturirane i naplaćene premije po polici osiguranja 041621013829 (list 37 spis), sud je utvrdio da su predmetnim kompenzacijama

odnosno 21. ožujka 2018 zatvoreni računi 0169306/2015 iznos od 12,00 kn, račun 0198773/15 na iznos od 3.512,00 kn, račun broj 0271415 na iznos od 3.512,00 kn račun broj 0271416/15 na iznos od 1.492,80 kn i 2.019, 20 kn, , račun broj 0009775 / 2016 na iznos od 2.814,72 kn i 697,28 kn i račun broj 0018459 na iznos od .3283,52 EUR.. U trenutku kompenzacije radilo se o premijama dospjelim 17. kolovoza 2015. i 15. veljače 2016., pa je tužitelj u pravu kada tvrdi da se radilo o dospjelim premijama koje su kompenzirane sa štetama i koje u tom trenutku nisu bile u zastari, jer sukladno odredbama čl. 234. st.3. zakona o obveznim odnosima tražbine osiguravatelja iz ugovora o osiguranju zastarijevaju za tri godine.

52. Prema stavu ovog suda tužitelj je postupio sukladno odredbi čl. 195. Zakona o obveznim odnosima , kada je svoju tražbinu s osnova dospjelih premija , prebio sa tražbinom tuženika s osnova naknade štete, s time da se napominje da ne postoji zakonska prepreka da se kompenzacijom podmire potraživanja koja su u zastari, jer je i ta potraživanja dužnik dužan platiti, obzirom da je za vrijeme trajanja ugovora bio u pokriću, odnosno osiguran od štete. Obzirom da je tuženik tek u ovom postupku istaknuo prigovor zastare, to je sukladno tome tužitelj povukao tužbeni zahtjev k u dijelu u kojem je u trenutku podizanja tužbe bio u zastari.

53. Nadalje, iz dokumentacije u spisu proizlazi da je dug po polici osiguranja broj 041621013829 podmiren 24.362,35 kn /3.233,44 EUR, u što ulazi i iznos od 3.283,52 kn / 435,80 EUR podmiren kompenzacijom od 30. svibnja 2018, a nakon što je tužitelj povukao djelomično tužbu po toj polici nema daljnjeg potraživanja u ovom postupku.

54. U odnosu na premiju osiguranja po polici 041621016712, iz dokumentacije u spisu proizlazi da je 12. siječnja 2017. godine storniran dio premije , da je od ukupnog potraživanja od 28.456,88 kn /3.776,88 EUR preostalo za podmiriti 25.418,59 kn / 3.373,63 EUR, međutim tužitelj je smanjio potraživanje i po toj polici i ista nije predmet tužbenog zahtjeva nakon djelomičnog povlačenja tužbe.

55. Uvidom u pregled policu osiguranja broj 041621017826 sud je uvidom u istu utvrdio da je tuženik po toj polici uplatio iznos od 7.960,65 kn / 1.056,56 EUR (list 39 spisa)., dok je premija po toj polici iznosila 38.587,22 kn/ 5.121,40 EUR, dakle dug po navedenoj polici iznosi 4.064,84 EUR-a, stoga je tuženik temeljem odredbe čl. 921. ZOO-a dužan navedeni iznos platiti tužitelju.

56. Obzirom da je postupak pokrenut prijedlogom za ovrhu , tužitelju je je nastao i trošak ovrhe koji nakon djelomičnog povlačenja tužbe iznosi 87,10 EUR-a, a radi se o opravdanom trošku, stoga tužitelj ima pravo i na navedeni trošak, pa kad se iznosu od 4.064,84 EUR s osnova dužne premije doda i trošak ovrhe, tuženik je dužan tužitelju uplatiti iznos od 4.151,84 EUR-a kao u točki II izreke.

57. U konačno specificiranom tužbenom zahtjevu tužitelj je obračunao zatezne kamate na pojedinačne iznose od dana dospijeća svake pojedine premije do dana otvaranja predstečajnog postupka , te iznos od 99,60 EUR-a na ime troška po rješenju

o ovrsi, kao i iznos od 26,76 EUR na ime prethodno obračunate zatezne kamate na ovršni trošak od 5. ožujka 2020. do otvaranja predstečajnog postupka.

58. Obzirom da je tuženik u podnesku od 29. srpnja 2026. godine i dalje osporavao visinu tužbenog zahtjeva, a tužitelj uz podneska od 25. lipnja 2026. godine, nije dostavio nikakav obračun zateznih kamata, niti je na valjanost obračuna predložio bilo kakve dokaze, te je prekomjerno zatražio trošak ovrhe u iznosu od 12,50 EUR, sud je u tom dijelu odbio tužbeni zahtjev kao u točki III izreke u iznosu od 1.988,48 EUR.

59. Dakle tužitelj je ustao tužbom za isplatu iznosa od 7.934,92 EUR. Tužitelj je iz razloga što je tuženik prigovorio zastari povukao tužbu za iznos od 3.870,08 EUR, a tužbeni zahtjev nakon povlačenja tužen u odnosu na glavnu tražbinu iznosi 4.064,84 EUR. Tužitelj je u ovom sporu uspio sa 51,22 %, a tuženik sa 48,78%, dakle radi se o skoro podjednakom uspjehu u sporu stoga je sud odlučio da svaka strana snosi svoj parnični trošak, sukladno odredbi čl. 154. st.4. ZPP-a kao u točki IV izreke ove presude.

Dokument je elektronički potpisan:
MARIJA KRAJNOVIĆ
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026
13:10:48

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383138383373732
L=ZAGREB
S=KRAJNOVIĆ
G=MARIJA
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ

U Zagrebu, 27. listopada 2026.

SUDAC:
Marija Krajnović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku. U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava

DNA:
-tužitelju Croatia osiguranje d.d.,
-tuženiku po odvj. Aleksandra Vareškić Fodor

Broj zapisa: **9-3088f-3fde6**

Kontrolni broj: **0086c-ccf16-e7be8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.